

Alumíniumipari konferencia

Tizenhét ország háromszázalékos több alumíniumipari szakembere részvételével kezdődött meg hétfőn a székesfehérvári technika házában az V. Nemzetközi Alumínium Konferencia. Az Országos Bányászati és Kohászati Egyesület fémkohászati szakosztálya, Magyar Alumíniumipari Tröszt, valamint a Székesfehérvári Könnyűfém-mű által rendezett háromnapos eszmecsere résztvevőket Tóth Géza, a Székesfehérvári Könnyűfém-mű igazgatója és Seres József, az MSZMP Székesfehérvári Városi Bizottságának első titkára köszöntötte.

Ezután Kápolai László ipari miniszter beszélt bauxitbányászatunk és alumíniumiparunk helyzetéről. Szólt a termékek minőségét, exportképességét javító, a versenyképesség megtartását és

növelését szolgáló feladatokról, a fejlesztési elképzelésekről.

Dózsa Lajos, a Magyar Alumíniumipari Tröszt vezérigazgatója az iparág előtt álló feladatokról szólva hangsúlyozta, hogy a piaci versenyképesség megőrzése érdekében a minőség további javítására, az igényesebb, fokozott kikészítettségű termékek gyártási arányának növelésére, korszerű csomagolásra és pontos, gyors szállításra van szükség.

Az alumíniumkonferencia első munkanapján további négy előadás hangzott el, majd a résztvevők szekcióüléseken vitáztak meg az alumínium-gyártmány előállítás, valamint a felhasználás problémáit. A tanácskozás szerdán fejezi be munkáját. (MTI)

Trombitás Dezső vezérőrnagy látogatása

Trombitás Dezső vezérőrnagy, a Honvédelmi Bizottság titkára tegnap, hétfőn megyénkbe látogatott. Szegeden felkereste a megyei pártbizottságot, ahol Szabó Sándor, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának első titkára fogadta. Megbeszélést folytattak a honvédelmi munka időszerű kérdéseiről. Trombitás Dezső átadta Szabó Sándornak eddigi honvédelmi munkássága elismerésül a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozata kitüntetését.

Mély vízben

Minden évben nehezebb

Akárhányszor is lép egy mai elnök, a mély vizet el nem kerülheti. Amióta hazajött az agráregyetem elvégzése után Borbás István Zákányszékre, azóta figyelemmel kíséri a diplomát eredetileg csak arra jogosította föl, hogy szakember legyen belőle, őt már a Homokkultúra Szakszervezetben elnöknek akarták a tagok. Zavaros közgyűlésen „döntöttek” úgy, hogy mégse ő legyen, hiszen vannak előtte is meg. Végigvárta türelmesen az egyesülést, és azt, hogy az új szakszervezetben is voltak előtte. Dolgozott tisztességgel, jelét se adta, hogy elnök akarna lenni. Tudta-e akkor, hogy akárhová lép is, süppedős a talaj?

— Azt mindig tudtam, hogy nehéz elnöknek lenni, de hogy minden évben nehezebb, azt nem. Az utóbbi években szigorodtak annyira a gazdasági viszonyok, hogy amit tegnap kimondtam, az nem biztos, hogy ma is érvényes.

— Most például mi nehezedett?

— Ha a két év aszály után átlagos termésre merünk gondolni — elei én vagyunk még az évről, miért ne bizakodnánk —, akkor is hétmillióval kapunk kevesebbet.

— Miért?

— Gyöngye termőhelyi adottságú a mi szakszervezetünk, ezért a megtermelt zöldség, a tej és a meghízalt disznó, illetve marha után állami támogatást kapunk.

— Erre szokták azt mondani, hogy ez a szakszervezet az állami támogatásokból él?

— Rosszul mondja, aki mondja. Aki semmit nem dolgozik, az semmit nem kap. Árú nélkül nincsen támogatás.

— Mondjon példát!

— Tavaly rekordtermésünk volt búzából nekünk is, mint bárhol az országban, csak hogy nálunk a rekord nem hetven mázsát jelentett, hanem csupán harmincnyolc. Pedig ugyanannyit dolgoztunk mi is vele, vagy inkább többet. Idén is mi kapunk legtöbbet, de a legtöbb is csak huszonegy százalékos. Pedig a hetven mázsás és a harmincegy mázsás között nem huszonegy százalékos a különbség.

— Az előbb említett közgyűlésen még abban reménykedtek, hogy évről évre nő a közös terület a szakszervezetben is.

— Sajnos nem nőhet. Vészesen komolyan kell venni, amit a védelem nélküli nagy táblák talajáról tanultunk. Jön egy szél, fölkapja, és átviszi a szomszédokba. Ha vegyszertünk, akkor a vegyszert is viszi! Vissza kell állítanunk valamiképpen a szélvédő erdő-sávokat, különben nem élünk meg.

— Akkor még a tanyákat is meg akarták szüntetni.

— Meg kell tanulnunk kétféleképpen számolni. A tanya valójában útjában van a nagyüzemi táblának, de a ház maga is, és a körülötte levő fák főleg megvédnek az átkozott szelektől. A mi területünkön kilenceszáz tanyája van, tagjaink 60–70 százaléka tanya él. Tanyán termel! Szigorú munkával, de termel. Ezt a kedvet nekünk segítenünk kell, nem pedig megszüntetnünk.

— Hazabeszél?

— Tanyán élek én is, és büszke is vagyok rá. Mert a tanya jobban próbára teszi az embert.

— Időközben gépész lett a parasztember.

— Addig bütykölt a nagyüzem által régen levett

traktort, amíg el nem indul. Rá is van kényszerítve, mert kisiparosunk nincsen, és a szakszervezet se tudja ezt a munkát átvállalni. Mi még olyasmit tanultunk az egyetemen, hogy meg kell tanítani az embereket a traktorral bántani, mint ahogy azelőtt a loval bánt, hazajöttem, és azt tapasztaltam, hogy itt már tudnak is. Elődeim a megmondhatóit, és a régi tanácselnök, Tóth Szilveszter, milyen nehézszülés volt ez is. Akkor még csak a tiltásig jutott el a hivatal.

— Mit tehet egy jó elnök?

— Ha a mély vizet említette, akkor csak egyet: tanuljon meg úszni! Ezerszer elmondták már, hogy az időjárás a régi egyedül, hol aszályos, hol nem, de az összes szabályozó változik. És szinte mind a mi kárunkra. Úgy kell szerveznünk a munkánkat, hogy az otthon gazdálkodó tag is jól érezze magát, tudja mindig, hogy termelnie érdemes, hogy az ő munkájára nélkülözhetetlenül nagy szükség van, és hogy a háromszáz üzemi dolgozónk is lássa, mert érdemes dolgoznia, mert megfizetik. Ehhez pedig elnöknek, tagnak és alkalmazottnak egyformán jól kell dolgoznia.

— Utánpótlás?

— Nincsen gondunk vele. A termőföldhöz való gazdaságkodás a régi ma is, Volt időszak, amikor mindenki szabadulni akart a földtől, hatalmasra nőttek a parlagterületek, de régen volt, talán igaz se volt.

— Még egy nehéz kérdés. Mikor jön el az időszak, hogy nem a tagnak kell elvinnie Miskolcra, vagy Pécsre a megtermelt portékát, neki csak dolgoznia kell itt-hon. A facsavart se a munkás árulja.

— Majd ha a termelőszervezetnek saját bolthálózata lesz.

— Egyszer nem látszanak a jelei. Boldon-boldogalan veheti például a kis teherautókat.

— Végre veheti! Bár látványosan ellenünk dolgoznak a körülmények, mi mégis örülünk neki. Aki többet termel, mert el tudja adni, az többet ad nekünk is értékesítésre. A piac csak csipegeti az árut, a dömping értékesítése ránk marad. És mi arra kapjuk a támogatást.

Horváth Dezső

Vágják a lucernát

Ültetik a paprikát

A természet rohamosan pótolni akarja, amit eddig elmulasztott. A télies hideg után egyből nyári kánikulába csapott át az idő. A május szeszélyes és változó-kony, olykor a fekete felhők jéggel ijesztgetik a szántóvető embert. A viharos szél sok helyen kárt is okozott. Borsodnyán a Munkásor Tsz frissen kelt napraforgótábláján verte ki a szél felkapott homok a gyenge növénykéket. A terület ötödén újra kell vetniük. A barackosokban most látszik igazán a rendkívüli tél kártétele, sok az elfagyott ág. A lucerna viszont szépen lábrakapott, csak hogy az erős szél a combig érő szárazakat jócskán lenyomta. A nagyteljesítményű gépek helyett csak a kis rotációs lucernavágóval tudják a bőséges első kaszálást elvégezni. Kell a takarmány a jószágoknak, bizony a szarvasmarhák egy részét tovább kell etetni, mint gondolták. A májusra leszerződött 24, és a júniusi 36 exportvágómarha leadásával egyáltalán nem bízott az épp ott tartózkodó körzeti átvételi megbízott. Sárgrépa sok termett tavaly, potom pénzért nem kelt el, most a szarvasmarhák nedves takarmányát „gazdagítja”.

Kellene a pénz üzemanyagra, takarmányra, növényvédőszerre, de van bőlkendő. A pincében tartott húsverti rozmaring alma 6–8 forintért sem kell a

Tari Antal befordul gépével a megdőlő lucernába Borsodnyán határában

kereskedőknek, a starkingból is egy kocsival megutaztattak Budapestre és vissza. Úgy látszik csikorog még az értékesítési gépezet, a boltokban nem sok olesó almát látni.

Míg a mórahalmi határban a paradicsomot ültetők szorgoskodtak, addig Kis-kundorozsmán a József Attila Tsz-ben javában ültették a paradicsompaprikát. Három gép dolgozik egy-

szerre, a közös és háztáji együtt kitesz 90 hektárt, később ugyanez a munkacapat elültet még 200 hektár fűszerpaprikát. A szorgoskodó asszonyokat jól megkapta a májusi napfény.

T. Sz. I.

Új autóbusz-menetrend

A június 2-án életbe lépő új autóbusz-menetrendről tartott sajtótájékoztatót hétfőn Paisch Nándor, a Volán Vállalatok Központjának vezérigazgatója.

Mint mondta, az új menetrendben számos módosítás szerepel a mostanihoz képest. Az igényeket, a kihasználtságot figyelembe véve több mint 300 járat megszűnik, ezek helyett vasút, vagy más időpontban induló buszokon juthatnak el az utasok céljukhoz. Negyvenegyvennyolc új járat áll forgalomba, ebből 56 új vonalon, a több pedig bővítésként, leglévő járatok mellett. Többségük a munkába-, illetve iskolába járók igényeire alkalmazkodik. Csaknem 300 járat útvonalát meghosszabbítják, 100-nál több busz pedig az eddiginél rövidebb vonalon közlekedik.

A helyközi autóbusz-hálózat hossza 50 kilométerrel növekszik, a megállóhelyek száma 42-vel szaporodik. (Az országban már csak két község — a 20 ember lakta Nemesmedves és a 38 lelket számláló Felsőszenterzsebet — lakóinak kell a legközelebbi vasúti vagy autóbusz-

megállóhelyig 2 kilométernél többet megtenniük.) A helyközi autóbusz-közlekedésbe egyre több (jelenleg 110) közületi autóbusz is bekapcsolódik, ezek indulásának, érkezésének adatai szintén bekerültek a Hivatalos Autóbusz Menetrendkönyvbe. Az új menetrend egyébként továbbra is szorosan alkalmazkodik a vasúti közlekedéshez, naponta átlagosan 13 470-szer csatlakozik autóbusz a vonatokhoz, vagyis az összes buszjárat több mint egyharmada csatlakozó járat.

A nemzetközi forgalomban a nyári idényben 35 irányban hetenként 236 járatot, télen 29 irányban heti 210 járatot indít a Volán. Ezek hat országba — Ausztriával, Csehszlovákiával, Jugoszláviával, Lengyelországgal, az NSZK-val és Olaszországgal — kötik össze hazánkat. A meglévő járatok mellett hat új autóbuszvonalt megnyitást is tervezik, így például Budapest—Graz, Keszthely—Bécs, Szombathely—Muraszombat között.

Az új menetrendet az idén is négy kötetben, összesen csaknem 3000 oldalon jelenítik meg.

Innovációs szeminárium

Az alkalmazott kutatás és az innováció irányításáról kezdődött nemzetközi szeminárium hétfőn Ráckeve-n. A háromnapos tanácskozáson, amelyet az UNESCO megbízásából az Építésgazdasági és Szervezési Intézet rendezett, tíz ország képviselői és az UNESCO szakértői vesznek részt.

A szeminárium célja egy kutató-fejlesztő szakemberek részére rendezendő innovációs továbbképző tanfo-

lyam programjának a kidolgozása. Annak érdekében, hogy a program felhasználható legyen a különböző társadalmi berendezkedésű és fejlettségű országok számára, a szemináriumra egyaránt meghívták szakembereket a szocialista, a tőkés és a fejlődő országokból. A továbbképző tanfolyamot a tanácskozáson kidolgozott program alapján az UNESCO fogja megrendezni. (MTI)

Számítógépek az oktatásban

A mikroszámítógép az oktatásban címmel hétfőn nemzetközi tanácskozás kezdődött Balatonalmádiban az Eötvös Loránd Fizikai Társulat, az Országos Oktatástechnikai Központ, a Veszprémi Vegyipari Egyetem, valamint a Tudományos és Informatikai Iroda rendezésében, az UNESCO támogatásával. Harminchat országból érkeztek résztvevők az egyhetes előadás- és tapasz-

talatcsere-sorozatra. A 25 plenáris előadást szekcióülések követik, 10 témában. A nemzetközi eszmecsere Marx György akadémikus, a fizikatanítás megújításával foglalkozó nemzetközi csoport alelnöke nyitotta meg. A megnyitó ülésen megemlékeztek Neumann Jánosról, aki 40 évvel ezelőtt készítette el első számítógépet. (MTI)

Pedagógiai értekezéslet

A közoktatáspolitikai és irányítási, valamint az ifjúsági mozgalom időszerű kérdéseiről országos pedagógiai értekezésletet tartottak hétfőn a KISZ KB székházában.

Gaszó Ferenc művelődési miniszterhelyettes nyitotta meg a tanácskozást, majd Köpeczi Béla művelődési miniszter az oktatáspolitikai néhány időszerű kérdéséről adott tájékoztatót. Emlékeztetett arra, hogy a XIII. kongresszusnak az oktatással kapcsolatos határozatait, a fejlesztés átfogó céljait ismeretében, valamint a nemrég elfogadott oktatási törvény nyomán jelenleg a végrehajtás kérdéseire, a reális, a jövő útjait megújító program megvalósítására irányul a figyelem. Ennek kapcsán értékelte a fejlesztési program előző évre kitűzött feladatainak végrehajtását is.

Az átfogó tantervi-tanulmányi korrekciós munkálatokkal kapcsolatban elmondta: az Országos Pedagógiai Intézet vezetésével

hamarosan elkészül egy olyan korrekciós program, amely iskolatípusonként határozza meg a változtatásokat.

A tavalyi 200-hoz képest az idén 500-zal emelik a pedagógusképző intézmények beiskolázási létszámát, ám ennek eredménye csak négy-öt év múlva lesz érzékelhető. Addig is javítani kívánják a pedagógusok élet-és munkakörülményeit, segíteni a nyugdíjasok pályán tartását, növelni a pedagóguspálya vonzerőjét.

Sárdi Lajos, a Pedagógusok Szakszervezetének titkára a pedagógusok helyzetéről, valamint a szak-szervezeti kongresszust megelőző választások lebonyolításáról adott tájékoztatót.

Varga-Sabján László, a KISZ Központi Bizottságának titkára a következő tanév tennivalóiról, az ifjúsági mozgalom megújításával kapcsolatos elképzelésekről, a kiemelt tevékenységi területekről tájékoztatta a résztvevőket. (MTI)